

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 20 kwietnia 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione – Włochy) – Profit Investment SIM SpA, w likwidacji/Stefano Ossi i in.

(Sprawa C-366/13) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości — Pojęcie „sprzecznych ze sobą orzeczeń” — Powództwa mające różny przedmiot wytoczone przeciwko kilku pozwanym zamieszkałym w różnych państwach członkowskich — Przesłanki prorogacji jurysdykcji — Klauzula prorogacyjna — Pojęcie „umowy lub roszczenia wynikającego z umowy” — Badanie braku prawnie wiążącej więzi umownej]

(2016/C 211/03)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Profit Investment SIM SpA, w likwidacji

Strona pozwana: Stefano Ossi; Commerzbank Brand Dresdner Bank AG; Andrea Mirone; Eugenio Magli; Francesco Redi; Profit Holding SpA, w likwidacji; Redi & Partners Ltd; Enrico Fiore; E3 SA

Sentencja

1) Artykuł 23 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że:

- zamieszczenie klauzuli prorogacyjnej w prospekcie emisyjnym instrumentów dłużnych spełnia wymóg formy pisemnej przewidziany w art. 23 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 44/2001 tylko w sytuacji, gdy w umowie podpisanej przez strony w ramach emisji tych instrumentów na rynku pierwotnym wyrażono zgodę na tę klauzulę lub zawarto wyraźne odesłanie do tego prospektu;
- na klauzulę prorogacyjną zamieszczoną w prospekcie emisyjnym instrumentów dłużnych sporządzoną przez ich emitenta można powoływać się wobec osoby trzeciej, która nabyła te instrumenty od pośrednika finansowego, o ile zostanie ustalone, co należy do sądu odsyłającego, najpierw, że owa klauzula jest prawnie wiążąca w stosunkach między tym emitentem a tym pośrednikiem finansowym; następnie, że owa osoba trzecia, nabywając sporne instrumenty na rynku wtórnym, wstąpiła w prawa i obowiązki owego pośrednika związane z tymi instrumentami dłużnymi zgodnie z właściwymi przepisami prawa krajowego; i wreszcie, że owa osoba trzecia miała możliwość zapoznania się z prospektem zawierającym tę klauzulę;
- zamieszczenie klauzuli prorogacyjnej w prospekcie emisyjnym instrumentów dłużnych może być uważane za formę zwyczajowo przyjętą w handlu międzynarodowym w rozumieniu art. 23 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 44/2001, pozwalającą na domniemanie zgody osoby, której się ją przeciwstawia, o ile w szczególności zostanie ustalone, co należy do sądu odsyłającego, po pierwsze, że taka praktyka jest powszechnie i regularnie stosowana przed podmioty gospodarcze działające w rozpatrywanej branży przy zawieraniu tego typu umów, a po drugie, że strony pozostawały już wcześniej w stosunkach handlowych między sobą lub z innymi podmiotami działającymi w danym sektorze, albo że dane zachowanie jest na tyle znane, że można je uznać za utrwaloną praktykę.

- 2) Artykuł 5 pkt 1 lit. a) rozporządzenia nr 44/2001 należy interpretować w ten sposób, że powództwa zmerające do unieważnienia umowy oraz do zwrotu kwot nienależnie zapłaconych na jej podstawie mieszczą się w pojęciu „umowy lub roszczenia wynikającego z umowy” w rozumieniu tego przepisu.
- 3) Artykuł 6 pkt 1 rozporządzenia nr 44/2001 należy interpretować w ten sposób, że w przypadku dwóch powództw wytoczonych przeciwko kilku pozwanym – które mają różny przedmiot i podstawę, oraz między którymi brak jest zależności i wzajemnej sprzeczności – dla zaistnienia ryzyka wydania sprzecznych ze sobą orzeczeń w rozumieniu tego przepisu nie wystarczy, aby ewentualne uwzględnienie zasadności jednego z nich mogło potencjalnie wpłynąć na zakres uprawnienia, do którego ochrony zmierza drugie z nich.

⁽¹⁾ Dz.U. C 260 z 7.9.2013.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 5 kwietnia 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Giustizia amministrativa per la Regione siciliana – Włochy) – Puligenica Facility Esco SpA (PFE)/Airstest SpA

(Sprawa C-689/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Zamówienia publiczne na usługi — Dyrektywa Rady 89/665/EWG — Artykuł 1 ust. 1 i 3 — Procedury odwoławcze — Odwołanie mające na celu spowodowanie uchylecia decyzji o udzieleniu zamówienia publicznego wniesione przez oferenta, którego oferta nie została wybrana — Odwołanie wzajemne wybranego oferenta — Wynikająca z orzecznictwa krajowego zasada nakazująca wcześniejsze zbadanie odwołania wzajemnego i w przypadku, gdy jest ono uzasadnione, uznanie odwołania głównego za niedopuszczalne bez badania co do istoty sprawy — Zgodność z prawem Unii — Art. 267 TFUE — Zasada pierwszeństwa przepisów prawa Unii — Zasada prawna sformułowana orzeczeniem pełnego składu sądu administracyjnego państwa członkowskiego — Uregulowanie prawa krajowego przewidujące, że takie orzeczenie wiąże izby owego sądu — Obowiązek izby rozpatrującej kwestię dotyczącą prawa Unii przekazania jej do rozpoznania pełnemu składowi sądu, w przypadku opinii odmiennej od opinii wyrażonej w rozstrzygnięciu pełnego składu sądu — Możliwość lub obowiązek wystąpienia przez izbę z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym do Trybunału)

(2016/C 211/04)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Giustizia amministrativa per la Regione siciliana

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: – Puligenica Facility Esco SpA (PFE).

Strona pozwana: Airstest SpA.

przy udziale: Gestione Servizi Ambientali Srl (GSA), Zenith Services Group Srl (ZS)

Sentencja

- 1) Artykuł 1 ust. 1 akapit trzeci i art. 1 ust. 3 dyrektywy Rady 89/665/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane, zmienionej dyrektywą 2007/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2007 r. należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie temu by odwołanie główne – wniesione przez oferenta zainteresowanego uzyskaniem określonego zamówienia, który poniósł szkodę, względnie jest narażony na jej poniesienie w następstwie podnoszonego naruszenia prawa Unii w dziedzinie zamówień publicznych lub przepisów dokonujących jego transpozycji – mające na celu wykluczenie innego oferenta, zostało uznane za niedopuszczalne na podstawie krajowych przepisów proceduralnych, przewidujących pierwszeństwo badania odwołania wzajemnego wniesionego przez tego drugiego oferenta.